

Dosarul nr. 2rac-105/20

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud. G. Manoli)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Bisello”, reprezentată de avocatul Vlad Butnaru în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Bisello”, reprezentată de avocatul Vlad Butnaru împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Elia” cu privire la rezilierea contractului de prestări servicii, încasarea sumei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Elia”, casată hotărârea din 8 august 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 11 martie 2016, SRL „Bisello”, reprezentată de avocatul Vlad Butnaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Elia” cu privire la rezilierea contractului de prestări servicii, încasarea sumei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că între SRL „Bisello” și SRL „Elia” a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 1 din 11 martie 2010, prin care SRL „Elia” s-a obligat să efectueze pe riscul său lucrări de racordare la rețelele tehnice din str. Colina Pușkin 23/3 mun. Chișinău.

Astfel, pentru efectuarea acestor lucrări SRL „Bisello” a achitat SRL „Elia” suma integrală de 10 000 de euro.

A comunicat că, deoarece SRL „Elia” nu a dorit executarea contractului de prestări de servicii, SRL „Bisello” a solicitat restituirea integrală în termen de 14 zile a sumelor de bani achitate, prin notificarea din 17 decembrie 2013 (recepționată la 30 decembrie 2013), însă SRL „Elia” nu a întreprins careva acțiuni în vederea restituirii sumei achitate.

Cu referire la prevederile art. 572 alin. (2) și 602 alin. (1) Cod civil, a evidențiat că SRL „Elia” nu și-a executat obligațiile ce rezultă din contractul de prestări servicii, astfel că SRL „Bisello” este îndreptățită să solicite rezolvirea actelor juridice și restituirea mijloacelor bănești achitate pârâtului.

În acest sens, SRL „Bisello” a expediat la 24 februarie 2016, în adresa pârâtului o reclamație privind rezilierea actelor juridice și încasarea sumei, în care a invocat rezilierea contractului și a solicitat achitarea în termen de trei zile a sumei de 10 000 de euro și dobânzii de întârziere în mărime de 4 231,52 de euro.

A precizat că din partea debitorului nu a parvenit vreun răspuns, creditorul respectând astfel procedura prealabilă soluționării unui conflict în afara unui proces de judecată.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 38, 85 alin. (4), 166, 167, 174, 175 CPC, art. 572, 602, 668, 733, 738, 747, 748 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, rezilierea contractului de prestări servicii nr. 1 din 11 martie 2010 încheiat între SRL „Bisello” și SRL „Elia”, cu repunerea părților în poziția inițială, încasarea din contul SRL „Elia” în beneficiul SRL „Bisello” a sumei de 14 231,52 de euro și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 8 august 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, a fost admisă acțiunea.

A fost reziliat contractul de prestări servicii nr. 1 din 11 martie 2010 încheiat între SRL „Bisello” și SRL „Elia”.

A fost încasată de la SRL „Elia” în beneficiul SRL „Bisello” suma de 10 000 de euro cu titlu de prestație contractuală și suma de 4 231,58 de euro cu titlu de dobândă de întârziere, plata urmând a fi efectuată conform cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației de plată și taxa de stat în mărime de 9 336 de lei achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că SRL „Elia” nu și-a executat obligațiunile ce rezultă din contractul de prestări servicii, iar reclamantul este îndreptățit de a solicita rezilierea contractului și restituirea integrală a mijloacelor bănești achitate în avans pârâtului.

Astfel, prima instanță a ajuns la concluzia de a admite cerința de reziliere a contractului încheiat la 11 martie 2010, cu încasarea în beneficiul SRL „Bisello” a sumei contractului achitată în avans SRL „Elia” în mărime de 10 000 de euro.

La fel, având în vedere prevederile art. 619 Cod civil și pct. 4.2 din contractul de prestări servicii nr. 1 din 11 martie 2010, a considerat prima instanță ca întemeiată și pretenția de achitare a dobânzii de întârziere în mărime de 4 231,58 de euro.

Prin decizia din 15 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Elia”, casată hotărârea din 8 august 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia din 14 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SRL „Bisello”, reprezentată de avocatul Vlad Butnaru, casată integral decizia din 15 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Prin decizia din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Elia”, casată hotărârea din 8 august 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 27 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SRL „Bisello”, reprezentată de avocatul Vlad Butnaru, casată integral decizia din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Elia”, casată hotărârea din 8 august 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că potrivit pct. 1.1 din contractul de prestări servicii nr. 1 din 11 martie 2010 de efectuare a lucrărilor de racordare la rețelele tehnice din str. Colina Pușkin 23/3 mun. Chișinău, prestatorul SRL „Elia” și-a asumat doar obligația de a acorda beneficiarului SRL „Bisello” posibilitatea tehnică pentru racordarea ultimului la rețelele de apă și canalizare din str. Colina Pușkin 23/3 mun. Chișinău, însă nu și obligația de a executa careva lucrări de racordare la rețelele tehnice.

Instanța de apel a reținut că, prin acțiunile prestatorului SRL „Elia” se confirmă legalitatea executării de către ultimul a obligației asumate în pct. 1.1 din contractul de prestări servicii nr. 1 din 11 martie 2010, de acordare a posibilității tehnice pentru racordarea la rețelele de apă și canalizare din str. Colina Pușkin nr. 23/3 mun. Chișinău, printr-o terță persoană (Irina Cozlova) care a eliberat beneficiarului SRL „Bisello” cererea permisivă nr. 7033 din 2 iulie 2010, autentificată de notarul public O. Palii, în scopul executării obligației prestatorului de a acorda posibilitatea tehnică pentru racordarea la rețelele de apă și canalizare din str. Colina Pușkin nr. 23/3.

Așadar, a conchis instanța de apel că este neîntemeiată cerința SRL „Bisello” privind rezilierea contractului nr. 1 din 11 martie 2010, pe motivul neexecutării de către SRL „Elia” a obligației prevăzute în pct. 1.1 din contractul, deoarece partea poate rezolvi contractul doar dacă există o neexecutare esențială din partea celeilalte părți, însă acest fapt nu a fost demonstrat de către beneficiar.

La 3 martie 2020, SRL „Bisello”, reprezentată de avocatul Vlad Butnaru a declarat recurs împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat eronat instituția executării contractului, menționând că a fost executat integral contractul de către intimat.

A atenționat că instanța de apel, în decizia din 10 decembrie 2019, a preluat integral motivele anterior invocate de un alt complet de judecată, soluția căruia a fost casată de către instanța de recurs.

Prin urmare, a considerat că neadmiterea prezentei cereri de recurs ar permite SRL „Bisello” de a se adresa la CtEDO pentru neaplicarea uniformă a practicii judiciare.

Instanța de apel eronat a invocat faptul că intimatul și-a executat obligațiile sale prin intermediul unui terț și anume, a proprietarului rețelelor tehnice din str. Colina Pușkin nr. 23/3 mun. Chisinau, Irina Cozlova.

A precizat că a fost încheiat un contract de prestări de servicii, astfel contractul urma să fie interpretat de instanța de apel în integru, care prevedea nu doar racordarea la rețelele tehnice, ci și furnizarea apei și evacuarea deșeurilor lunar de către SRL „Elia”.

La solicitarea de a prezenta un bon spre plată pentru furnizarea apei și evacuarea deșeurilor, SRL „Elia” nu a putut prezenta un astfel de înscris, deoarece de către ultima nu a fost livrată apa potabilă și nu au fost evacuate deșeurile, fapt ce a fost efectuat de către Irina Cozlova (proprietarul rețelelor tehnice).

A remarcat că a avut loc și o interpretare eronată a principiilor procesual civile și anume, contradictorialitatea procesului, or SRL „Bisello” a prezentat instanței contractul de prestări servicii și faptul achitării integrale a prețului contractului (dovada executării integrale a contractului), iar intimatul a prezentat în apărarea poziției sale un singur înscris precum că s-ar fi adresat la organele de poliție în legătură cu anumite litigii pe care le are cu Irina Cozlova, pe când faptul executării unui contract urma să fie probat prin alte probe, acte de predare-primire, proces-verbal, bonuri lunare, fotografii care ar demonstra conexiunea la rețele, faptul deținerii în posesie sau proprietate a rețelelor tehnice.

La fel, a considerat recurenta că soluția instanței de apel este una absurdă care se combate, or instanța de apel a constatat faptul că proprietar și posesor al rețelelor tehnice este o altă persoană (Irina Cozlova), decât cea contractantă și a constatat că în speță a avut loc o executare a contractului.

Astfel, cum putea SRL „Elia” să-și execute obligația de racordare la rețelele tehnice și furnizare a apei lunar din moment ce rețelele tehnice menționate în contract se aflau în proprietatea și posesia unei alte persoane (împotriva căreia nu au fost înaintate pretenții și nici nu a fost atrasă în proces).

La 24 martie 2020, în adresa intimatei SRL „Elia” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SRL „Bisello”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 47 vol. II), corespondența menționată fiind returnată de către Oficiul Poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 49 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 16 ianuarie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire

(f. d. 35 vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 3 martie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Bisello”, reprezentată de avocatul Vlad Butnaru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Bisello”, reprezentată de avocatul Vlad Butnaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SRL „Bisello”, reprezentată de avocatul Vlad Butnaru urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Bisello”, reprezentată de avocatul Vlad Butnaru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu